

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010602
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1620010602.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného Q. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky č.k. 1T/97/2020-270 z 01. marca 2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. júna 2021, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Q. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/97/2021 z 01.03.2021 bol obžalovaný Q. B. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe, že

od presne nezisteného času približne do 11.25 h dňa 26.05.2020 si neoprávnene a bez povolenia kúpil od doposiaľ nestotožnenej osoby a následne u seba prechovával 1 kus vrečka označeného ako „MOKATE Dark Chocolate“ obsahujúceho kryštalický materiál s hmotnosťou 4,753 g a s priemernou koncentráciou 74,3 % hmotnostných metamfetamínu, ktorý obsahoval 3.531 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré možno považovať podľa hmotnostného kritéria za minimálne 47 obvykle jednorazových dávok drogy, a to až do 26.05.2020 približne do 11.25 h, kedy tieto drogy podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku obvinený Q. B. dobrovoľne vydal v Malackách hliadke Obvodného oddelenia PZ Malacky, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, a tohto konania sa obvinený Q. B. dopustil napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 1T/4/2015 zo dňa 09.03.2015, právoplatným dňa 09.03.2015 právoplatne odsúdený za spáchanie zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa §172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona,

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. 1/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého bol postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona, zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému - trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 29.05.2020, sp. zn. 0T/51/2020, právoplatnom dňa 29.05.2020,

- rozsudkom Okresného súdu Malacky z 01.03.2021, sp. zn. 1T/41/2020, právoplatnom dňa 01.03.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 61 ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 61 ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, § 74 ods. 1 Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému bol uložený ochranný dohľad dobu 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote uvedenej v ustanovení § 309 Trestného poriadku odvolanie obžalovaný Q. B., ktoré písomne zdôvodnil podaním doručeným súdu dňa 05.03.2021 (čl. 266), v ktorom zdôraznil, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a odvolanie podáva z dôvodu, že drogy mal výslovne pre vlastnú potrebu a v podaní súdu doručenom dňa 12.04.2021 (čl. 277) uviedol, že rozsudok napáda vo výroku o treste pre jeho nezákonnosť, pretože súd prvého stupňa nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na závery znaleckého posudku, v ktorom bola konštatovaná jeho dlhoročná závislosť a ktorú je nutné liečiť. Vysvetlil, že dôsledkom jeho dlhoročnej závislosti na droge je tzv. stav krízy a práve tento stav ho nútil k nákupu drogy, ktorú skutočnosť prvostupňový súd nezohľadnil. Je presvedčený, že mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť aj podľa § 36 písm. c/ Trestného zákona, nakoľko skutok spáchal v súvislosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby.

Zároveň vytkol, že vo veci mal konať senát a nie samosudca.

Vzhľadom na vyššie rozvedené navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a „vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne navrhujem, aby mi bola upravená výška uloženého trestu s poukazom na § 36 písm. c/, 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. s odkazom na § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. vo výmere 5 rokov a 4 mesiace“.

K dôvodom odvolania poskytla svoje vyjadrenie prokurátorka okresnej prokuratúry, toto bolo súdu doručené dňa 08.04.2021 (čl. 276) a v tomto uviedla: „Podkladom pre vydanie predmetného rozhodnutia bolo riadne vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k výroku o treste, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine. Obžalovaný bol doposiaľ deväťkrát odsúdený a tá skutočnosť, že sa v niektorých prípadoch na neho hľadí akoby nebol odsúdený, neznamena, že sa skutkov nedopustil. Vzhľadom na jeho vyhlásenie o vine mu učinom na hlavnom pojednávaní dňa 01.03.2021, bol mu súdom uložený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby s použitím ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona (per analogiam). Vzhľadom na to, že obžalovanému bol trest mimoriadne znížený o 1/3 pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej sadzby, považujem trest za zákonný a spravodlivý. S poukazom na osobu obžalovaného som toho názoru, že prípadné použitie ustanovenia § 39 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona by nebolo v súlade so zásadami ukladania trestov, ktoré sú premietnuté v ustanovení § 34 Trestného zákona. Pokiaľ teda ide o výrok o treste, tento považujem za súladný so zákonom a vo vzťahu k osobe obžalovaného ako aj závažnosti spáchanej trestnej činnosti a potrebe ochrany spoločnosti, za zákonný a primeraný, plne v súlade so zásadami ukladania trestov.“

Uvedená trestná vec bola tunajšiemu súdu predložená predkladacou správou dňa 19.05.2021

Úpravou zo dňa 24.05.2021 bolo nariadené verejné zasadnutie, ktorého termín bol určený na deň 22.06.2021 a predvolanie obžalovanému bolo doručené dňa 02.06.2021.

Podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 08.06.2021 (čl. 291) obžalovaný navrhol delegáciu veci podľa § 23 Trestného poriadku, nakoľko podľa neho „Dôležitým dôvodom na postup podľa § 23 Tr.

por. je generálna námietka sudcov tr. úseku Krajského súdu Bratislava, ich zaujatosť vyvolávajú akcie Naka smerované proti sudcom v BA kraji. Súčasná snaha o očistu justície môže mať základ práve v nespravodlivosti, proti nevinným, resp. vo vysokých trestoch, ktoré súdy aplikujú a KS BA tieto rozhodnutia nekriticky prevzmu. Vec žiadam delegovať z KS BA na ďalšie konanie KS Košice.“

S týmto návrhom sa na verejnom zasadnutí vysporiadali konajúci senát a to v súlade s prijatým stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR prijatého pod Tpj 37/2021 na zasadnutí dňa 16.06.2021, podľa ktorého: „I. Medzi dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Trestného poriadku patrí aj vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu z vykonávania úkonov trestného konania.

Rozhodujúcou je v tomto smere existencia niektorého z dôvodu vylúčenia podľa § 31 Trestného poriadku, ktorý musí byť daný u všetkých sudcov príslušného súdu, resp. v prípade krajského súdu u všetkých sudcov dotknutého kolégia. Preto ak sa podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti vznesenej voči konkrétnemu sudcovi, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 Trestného poriadku, nekoná, a teda takáto námietka nie je spôsobilá vyvolať konanie o vylúčení ani konkrétneho (jednotlivého) sudcu, o to viac nie je potrebné konať ani o návrhu na odňatie a prikázanie veci, ktorý je založený len na takejto procesne neúčinnnej námietke zaujatosti smerujúcej voči všetkým sudcom príslušného súdu (argumentum a minori ad maius). Túto skutočnosť je však nevyhnutné procesne zaznamenať, aby bolo zrejmé, že takýto návrh na odňatie a prikázanie veci nezostal nepovšimnutý.

Pokiaľ v takejto situácii predloží príslušný súd návrh na odňatie a prikázanie veci najbližšie spoločne nadriadenému súdu, ten mu ho bez rozhodnutia vráti.“

Keďže návrh obžalovaného v naznačenom smere neobsahoval uvedenie niektorého z dôvodov v § 31 Trestného poriadku voči konkrétnemu sudcovi trestnoprávneho kolégia tunajšieho súdu, tj. z podania nie je zrejmá konkrétna námietka spôsobilá vyvolať konanie o vylúčení konkrétneho sudcu a preto nie je potrebné konať ani o návrhu obžalovaného o prikázanie veci inému súdu, pretože tento je založený len na procesne neúčinnnej námietke smerujúcej voči sudcom trestnoprávneho kolégia súdu. Toto stanovisko súd predniesol na verejnom zasadnutí, oboznámil s ním procesné strany a uviedol ho do zápisnice.

Čo sa týka do spisu doručeného splnomocnenia pre obhajkyňu JUDr. Ester Bujnovskú a jej žiadosti (súdu doručenej dňa 22.06.2021 - pred konaním verejného zasadnutia) o odročenie termínu verejného zasadnutia z dôvodu, že prevzala obhajobu obžalovaného a pre krátkosť času nestihla si spis naštudovať, krajský súd uvádza nasledovné: Opatrením okresného súdu Malacky sp. zn. 0Tp/42/2020 z 24.08.2020 z dôvodu § 37 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku bol obžalovanému ustanovený obhajca Mgr. Ing. Jaroslav Penc, ktorý reálne vykonával obhajobu počas prípravného konania a ako aj konania pred súdom a to, že ju vykonával zodpovedne a v súlade s príslušným zákonom, preukazuje uznesenie Okresného súdu Malacky č.k. 1T/97/2020-252 zo 04.02.2021, ktorým nebol oslobodený od povinnosti obhajovania v danej veci, pretože na takýto postup dôvod preukázaný nebol.

Z pohľadu znenia ustanovenia § 40 ods. 5 Trestného poriadku platí, že obvinený si môže namiesto obhajcu, ktorý mu bol ustanovený, sám zvoliť obhajcu podľa § 39.

Obhajkyňu, ktorej plná moc bola tunajšiemu súdu doručená v deň konania verejného zasadnutia o 08.00 hod. obžalovanému Q. B. zvolila matka X. B.. V osobe obžalovaného sa nejedná o osobu, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony, resp. nejedná sa o osobu, ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, a preto zvolenie iného obhajcu matkou obžalovaného je irelevantné. Ak obžalovaný mienil zmeniť/vymeniť obhajcu, mohol tak urobiť minimálne od 04.02.2021 (kedy bolo rozhodnuté o neoslobodení od povinnosti obhajovania súčasného ustanoveného obhajcu), pričom obžalovaným zvolený obhajca by rozhodne mal prednosť pred obhajcom ustanoveným súdom, k čomu však nedošlo. Ani po tom ako bol tunajším súdom úpravou zo dňa 24.05.2021 určený termín verejného zasadnutia obžalovaný neavizoval, že mieni zmeniť obhajcu.

Odvolačný súd pripomína, že je vecou profesionálnej zodpovednosti obhajcu, či prevzme zastúpenie „na poslednú chvíľu“ (pozri rozhodnutie NS SR publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č. 01/2010).

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného záverečným návrhom predniesol: „ja ctiac si úlohu obhajcu zdôrazňujem, že by vo vzťahu k môjmu klientovi mali byť zohľadnené isté významné skutočnosti o to pri výmere trestu, pričom poukazujem na znalecký posudok, z ktorého je zrejmá jeho ťažká závislosť a to, že mali byť u neho nájdené drogy v počte 47 obvyklých dávok, podľa modelu KEÚ PZ. Dodávam, že môj klient vzhľadom na to, že je dlhoročným a ťažko závislým užíva niekoľko násobok dávok považovaných KEÚ za obvyklú jednorázovú dávku. Nebolo žiadnym dôkazom spochybnené, že môj klient si drogy zadovožoval a prechovával ich výlučne pre svoju potrebu, zvlášť keď obvyklá dávka už u neho nepostačuje. Je pravdou, že okresný súd použil zmierňujúce ustanovenie, uložil trest znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ale mám za to, že môj klient, nie je klasický delikvent, drogy si zabezpečoval, prípadne finančné prostriedky na drogy, si nezabezpečuje napr. krádežami, ale všetko jeho konanie je motivované jeho závislosťou, ktorá riadi jeho život. Myslím si, že sú tu významné okolnosti no podklade, ktorých možno pristúpiť k uloženiu ešte nižšieho trestu ako uložil okresný súd.“

Zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť považujúc uložený trest za zákonný a primeraný.

Obžalovaný záverečným návrhom uviedol: „ja poukazujem na dôvody odvolania, pripájam sa k prednesú môjho obhajcu, uznávam, že som spravil hlúposť, ale teraz sa mi narodila dcéra a bol by som rád, keby mi bol uložený trest čo najnižší.“

Na základe podaného odvolania, odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 316 Trestného poriadku a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, odvolací súd prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Pri plnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, riadiac sa pri tom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Trestného poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

Vo vzťahu k žalovanému skutku obžalovaný Q. B. na hlavnom pojednávaní po tom ako bol poučený o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 a/, b/, c/ Trestného poriadku a po poučení podľa § 257 ods. 5 až ods. 8 Trestného poriadku s tým, že ak urobí vyhlásenie o vine resp. nepoprie spáchanie skutku bude súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodovania považovať za priznanie spáchania skutku, pričom vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné ani odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, obžalovaný urobil vyhlásenie o vine (§ 257 Trestného poriadku), kedy predniesol, že je vinný a na všetky otázky položené mu v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku odpovedal „áno“, prvostupňový súd vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že vo vzťahu k priznaným skutkovým okolnostiam dokazovanie nebude vykonané a rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Správne potom postupoval súd prvého stupňa, keď uznal obžalovaného Q. B. za vinného podľa podanej obžaloby a krajský súd dodáva, že vyhlásenie obžalovaného a následne prijatie tohto vyhlásenia súdom, tvorí prekážku, ktorá neumožňuje odvolaciemu súdu z podnetu podaného odvolania meniť priznaný skutkový stav ani právnu kvalifikáciu, nakoľko proti takémuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť,

uznesenie je právoplatné, vykonateľné a preto ho nemôže meniť ani odvolací súd v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav a plnú trestnoprávnú zodpovednosť obžalovaného nepochybil okresný súd, keď konanie obžalovaného právne posúdil ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného, a takto uznal obžalovaného Q. B. za vinného.

Čo sa týka druhu a výmery trestu okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne: „Pri ukladaní trestu obžalovanému Q. B. súd vychádzal zo závažnosti obzvlášť závažného zločinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 172 ods. 2 Trestného zákona) na 10 rokov až 15 rokov...Vzhľadom na to, že obžalovaný Q. B. spáchal uvedenú trestnú činnosť skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené iné odsudzujúce rozhodnutie za iný jeho trestný čin a to v danom prípade rozsudkom Okresného súdu Malacky z 01. marca 2021, sp. zn. 1T/41/2020, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (ktorého sa dopustil dňa 03. mája 2020) a odsúdený na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste z odsúdenia tunajším súdom sp. zn. 0T/51/2020 (ktorý skutok bol spáchaný dňa 26. mája 2020 a ktorý je tiež v súbehu s prejednávanou trestnou činnosťou obžalovaného), a za súčasne uložených trestov zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky - trest prevzatý z odsúdenia tunajším súdom sp. zn. 0T/51/2020 a na dobu 1 rok - trest uložený v rámci trestného činu vo veci 1T/41/2020, bolo potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods. 2 Trestného zákona). Rozsudok tunajšieho súdu z 01. marca 2021, sp. zn. 1T/41/2020, nadobudol právoplatnosť dňa 01. marca 2021 o 10:48 hod. (teda pred vyhlásením dokazovania na hlavnom pojednávaní sp. zn. 1T/97/2020 za skončené a pred vyhlásením rozsudku z 01. marca 2021, sp. zn. 1T/97/2021), kedy došlo k späťvzatiu odvolania podaného obžalovaným voči rozsudku z 01. marca 2021, sp. zn. 1T/41/2020. V danom prípade najprísnejšie trestným zo zbierajúcich sa trestných činov je obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pri ktorom zákonodarca stanovil trestnú sadzbu odňatia slobody od 10 rokov do 15 rokov, nakoľko vo vyššie uvedenej trestnej veci Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/41/2020 za uvedené prečiny je rozpätie trestnej sadzby odňatia slobody až na 2 roky... Po vzhľadnutí všetkých okolností prípadu - najmä osoby obžalovaného Q. B., jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, v rámci ktorého sa k spáчанию skutku priznáva v podstate od prípravného konania (hoci s istými výhradami), avšak kľúčové v danom prípade je, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný učinil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a spáchanie skutku oľutoval - súd dospel k záveru, že pôsobiť na obžalovaného prísny, hoci zákonným, nepodmienečným trestom odňatia slobody v sadzbe uvedenej vyššie, by bolo neprímerane prísne. Preto pri ukladaní trestu obžalovanému súd pristúpil k aplikácii záveru vyjadreného v jednej z právnych viet stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj/55/2016, podľa ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesné ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. V prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastali účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne (navyše, keďže tu ide o príslušnú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa, dovolanie môže podať len minister spravodlivosti - k tomu primerane R 12/2017). Pri ukladaní trestu súd okrem osoby obžalovaného Q. B. zohľadnil aj okolnosti spáchania skutku ako i možnosti jeho nápravy, pričom v tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na rozsah činu aj z pohľadu ťažkých nájdenej dávok drogy. V neposlednom rade je dôvodné poukázať tiež na to, že obžalovaný obchodoval s drogami a tieto

prechovával po tom, čo už bol za obchodovanie s drogami a ich prechovávanie odsúdený. Tieto okolnosti sú už ale subsumované do kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu kladeného obžalovanému za vinu. Na druhej strane obžalovanému nepríťažilo, že v prejednávanej príhode nebol odsúdený napr. za tzv. dílerstvo drog. Zároveň je potrebné poukázať na v tejto chvíli celkovo už 9 záznamov v odpise registra trestov, ohľadom ktorých platí to, čo je uvedené vyššie v rámci odôvodnenia príťažujúcej okolnosti týkajúcej sa recidívy obžalovaného. Čo do druhu páchanej trestnej činnosti, obžalovaný bol súdne trestaný za drogovú trestnú činnosť, majetkovú trestnú činnosť (trestné činy krádeže), i za trestnú činnosť týkajúcu sa rušenia činnosti orgánov verejnej moci (prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia). Súčasne je dôležité dodať, že v osobe obžalovaného ide stále o človeka vo veku, ktorý aj po vykonaní trestu, vrátane programu resocializácie v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, bude mať možnosť zmeniť spôsob života a vyvarovať sa životných pochybení obdobného charakteru. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, okolnosti prípadu a osobu páchatel'a a tiež ustanovenia zákona je súd zároveň toho názoru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania a preto bolo, tak ako je to skôr odôvodnené, analogicky použité mimoriadne zmierňovacie ustanovenie zakotvené v § 39 ods. 4 Trestného zákona, ktoré umožňuje obžalovanému Q. B. uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom a obžalovanému mimoriadne znížil trest odňatia slobody v maximálne možnej miere, teda o celú jednu tretinu, konkrétne na 6 rokov a 8 mesiacov [120 mesiacov (10 rokov) : 3 = 40 mesiacov; 120 mesiacov - 40 mesiacov = 80 mesiacov (6 rokov a 8 mesiacov)]. Uvedený 80-mesačný trest (rešpektujúci aj druhú vetu § 42 ods. 2 Trestného zákona, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom) bude podľa názoru súdu adekvátny na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu páchatel'a a súčasne ktorý bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným o spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti a aj z pohľadu proporcionality. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bolo potrebné súčasne zrušiť výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 29. mája 2020, sp. zn. OT/51/2020, právoplatnom dňa 29. mája 2020, a v rozsudku Okresného súdu Malacky z 01. marca 2021, sp. zn. 1T/41/2020, právoplatnom dňa 01. marca 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.“

Teda krajský súd vo vzťahu k druhu a výmere trestu dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa a preto si osvojil dôvody a úvahy, ktorými tieto svoje zistenia a závery rozviedol a vysvetlil.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatel'ovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Teda k výroku o treste odvolací súd konštatuje, že pri úvahách o voľbe druhu trestu a jeho výmery vo vzťahu k obžalovanému Q. B. odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd prihliadol a dostatočnú pozornosť venoval skutočnosti, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a trestný

čin úprimne oľutoval, v dôsledku čoho potom pristúpil, v súlade so stanoviskom Najvyššieho súdu SR č. Tpj 55/2016, prijaté na zasadnutí trestnoprávneho kolégia NS SR dňa 27.06.2017 (publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017), podľa ktorého Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“ k rozhodnutiu premietnutému do výroku o treste za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, pretože skutočne obžalovaný Q. B. bez toho, aby mal vedomosť o druhu a výške trestu, ktorý mu bude uložený v prípade vyhlásenia viny, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.03.2021, pristúpil k takémuto kroku a neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny tj. vyhlásenia o vine, vzhľadom na uvedené je potom namieste, aj podľa konajúceho senátu, pripustiť pri úvahách o druhu a výmere trestu aplikáciu § 39 ods. 2 písm. c/, ods. 4 Trestného zákona. V nadväznosti na uvedené súd prvého stupňa obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, proti ktorému postupu nenamietal ani prokurátor akceptujúci výšku uloženého trestu, keďže odvolanie nepodal.

Ak sa obhajca domáha aplikácie odseku 1 a odseku 3 ustanovenia § 39 Trestného zákona a uloženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby práve cez citované odseky § 39 Trestného zákona a nie odsek 4 tak ako to urobil prvostupňový súd, je potrebné uviesť nasledovné: K ustanoveniu § 39 Trestného zákona vo všeobecnosti je nutné uviesť, že je prostriedkom sudcovskej individualizácie trestu a prejavom depenalizácie v Trestnom zákone, ktoré umožňuje zmiernenie trestu odňatia slobody, ktorý je dôležitým druhom trestu a v mnohých prípadoch trestom obligatónym, pokiaľ nemá alternatívu v podobe miernejšieho druhu trestu.

Samotné ustanovenie § 39 Trestného zákona vlastne pomáha riešiť situáciu v prípadoch, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu a osobe páchatel'a.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

V súlade so zásadou individualizácie trestu zákon teda umožňuje vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj po dolnú hranicu trestu stanovenú v osobitnej časti. Umožňuje tak uloženie trestu aj tým páchatel'om, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a.

Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatel'a, silné citové rozrušenie, nevyliciteľná choroba páchatel'a pod. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú aby súd starostlivo a dôkladne zvažil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch.

Pomermi páchatel'a sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a, ktoré nesúvisia s trestnou činnosťou a existujú v čase rozhodovania o treste. Takýmito pomermi môže byť napr. skutočnosť, že sa páchatel' sám stará o viaceré osôb, ktoré sú na neho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatel'a a pod.

Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a, ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprímerané.

Zo súdnej praxe je potrebné konštatovať, že nie je možné takýto postup zdôvodňovať len samotným priznaním sa k spáchaniu trestného činu, ľútosťou nad jeho spáchaním, prípadne náhradou spôsobenej

škody alebo doposiaľ vedenie riadneho života. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno oprieť len o okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, a preto použitie tohto ustanovenia je skôr výnimkou a musí byť v každom prípade veľmi starostlivo odôvodnené. Pomery páchatel'a sa týkajú hodnotenia jeho osoby. Tieto však priamo nesúvisia so spáchaním trestného činu. Ide o okolnosti možné ovplyvniť úvahy o treste, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objektu trestu, a taktiež o okolnosti, pre ktorý je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. V podstate tak pôjde, napr. o rodinné a osobné pomery existujúce nie v čase spáchania trestného činu, ale v dobe rozhodovania o treste, napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav, prípadne zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, vek, atď. V každom prípade sa však vyžaduje, aby šlo o také výnimočné pomery páchatel'a, z ktorých je možné usudzovať, že trest odňatia slobody uložený v rámci trestnej sadzby by bol neprimerane prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Na druhej strane za pomery páchatel'a nemožno považovať skutočnosti, že sa páchatel' k činu priznal, ľutoval ho, pomáhal ho objasniť. K týmto okolnostiam súd prihliadne pri stanovení druhu trestu a jeho výmery v rámci zákonnej trestnej sadzby.

Podľa krajského súdu nie je preto v súlade so zákonom právny názor obhajoby, že je namieste aplikovať ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu postupom podľa odseku 1, odseku 3 písm. c/ ustanovenia § 39 Trestného zákona, tj. uložiť trest odňatia slobody kratší ako 5 rokov.

Čo sa týka okolností prípadu, v kontexte s vyššie rozvedeným a naznačeným k okolnostiam prípadu, krajský súd u obžalovaného také významné okolnosti ako sa vyžadujú, rozhodne nezistil.

Čo sa týka pomerov páchatel'a, za tieto rozhodne nemožno považovať priznanie obžalovaného, oľutovanie skutku a napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti. Naopak v osobe obžalovaného Q. B. sa jedná o desaťkrát súdne trestaného a záznamy pod poradovým číslom 9. a 10. sú z roku 2020, vo vzťahu ku ktorým bol ukladaný súhrnný trest, ktoré skutočnosti vo svojom súhrne rozhodne nenasvedčujú, že by bolo použitie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona akceptovateľné tak, ako to obhajoba navrhuje.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd záverom konštatuje, že trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby postupom podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona zodpovedá zákonným kritériám, vrátane morálneho odsúdenia páchatel'a, a preto sa s takto uloženým trestom v celom rozsahu stotožnil.

Obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu, preto ho súdu prvého stupňa, podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona, správne zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom prihliadol na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného a dospel k záveru, že v ústave na výkon trestu iného stupňa bude jeho náprava lepšie zaručená, tj. v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Nakoľko bol ukladaný trest súhrnný správne bol zrušený výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 29.05.2020, sp. zn. 0T/51/2020, právoplatnom dňa 29.05.2020 a rozsudkom Okresného súdu Malacky z 01.03.2021, sp. zn. 1T/41/2020, právoplatnom dňa 01.03.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a správne prevzal trest zákazu činnosti, ktorý bol obžalovanému uložený oboma odsúdeniami.

Keďže bol obžalovanému uložený, za spáchanie obzvlášť závažného zločinu, nepodmienečný trest odňatia slobody, správne prvostupňový súd v napadnutom rozsudku obžalovanému uložil ochranný dohľad, ktorý sa v takom prípade podľa zákona ukladá obligatórne, pričom bol uložený v dostatočnej výmere 1 rok. Ide o ochranné opatrenie, ktoré je súčasťou tzv. postpenitenciárnej starostlivosti vykonávanej za účelom dovŕšenia nápravy páchatel'ov najzávažnejších trestných činov.

Ohľadom prvostupňovým súdom správne a v súlade so zákonom uloženého ochranného liečenia protitoxikomanického ambulantnou formou, odvolací súd zdôrazňuje obmedzený revízny princíp a fakt, že voči tomuto výroku odvolanie nesmerovalo, a preto nebol daný dôvod na jeho preskúmanie.

S poukazom na vyššie uvedeného odvolací súd nezistiac dôvod na zmenu rozsudku prvostupňového súdu, rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného Q.V., podľa § 319 Trestného poriadku, zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.